

НЕБЕЗПЕКА В ІНТЕРНЕТІ

У чому небезпека спілкування в Інтернеті

Все більше і більше людей потрапляють в мережі Інтернет. Для когось він став м'яким пуховою ковдрою, яким можна накритися з головою, піти від повсякденної реальності і проблем, взявши з собою тільки те і тільки тих, кого дійсно можна назвати друзями, і не обов'язково це будуть люди: це можуть бути таємні бажання, нездійсненні мрії, важливі думки; Натішившись віртуальністю вдосталь, можна вилізти з-під ковдри і з відпочившою головою пірнути у справжню реальність, вже не настільки приємну.

Але не завжди Інтернет такий м'який і ласкавий, частіше він виступає в якості «сітки», яка, проте, сама нікого не ловить, але все самі чомусь, так прагнуть до неї потрапити. Потрапивши одного разу і остаточно заплутавшись у ній, людина навряд чи зможе самотійно з неї вибратися, а якщо навіть і вибереться, то сліди такої пригоди ще надовго залишаться у психіці. Сьогодні я хотів би зупинитися на самому поширеному «способі лову» Інтернету, а саме на інтернет-знайомствах і на інтернет-спілкуванні взагалі.

Насправді, спілкування в Інтернеті таїть в собі безліч психологічних пасток, спочатку видають себе за привабливі можливості.

Пастка перша - легкість і безпека створення нових контактів. Мережеві «відносини» надзвичайно легко почати, їх дуже просто закінчити. Немає необхідності турбуватися про те, як ви виглядаєте, яке враження справляєте на оточуючих: інші побачать вас, тільки якщо ви цього захочете, і таким, яким ви захочете. Виникає чарівна, захоплива ілюзія повноцінної емоційного

життя, позбавленої тих неминучих недоліків і труднощів, які приносить реальне спілкування.

У чому небезпека. Відносини, які ми будуємо в реальному житті, завжди вимагають значного душевного праці з їх створення та підтримки. Інтернет-відносини майже не вимагають емоційних трудовитрат. Щось пішло не так? Просто видали цей контакт зі свого списку. Заблокуй можливість відправляти тобі повідомлення, зміни адресу поштової скриньки, і почни спочатку. Легкість створення контактів відучує вкладати працю в їх підтримку. Результатом стають численні короткі і порожні віртуальні відносини, страх створювати відносини реальні, бажання притупити почуття самотності новими і новими віртуальними романами.

Пастка друга. Інтернет дає можливість бути не собою. Ви в реальному житті - нуднуватий бухгалтер або скромний інженер - яка різниця? У мережі ніщо не перешкодить вам сяяти ерудицією (під рукою є мережеві енциклопедії) і дотепністю. Можна видавати себе за розорився олігарха чи дівчину легкої поведінки. Можна приміряти на себе і зіграти будь-яку роль, яку завжди хотілося зіграти, але було страшно, соромно, ніяково. У мережі незручність і сором як за помахом чарівної палички зникають - і дійсно, хіба може бути трохи незручно перед бездушною залізкою?

У чому небезпека. Психологи використовують поняття «самоідентичності» для опису сукупності якостей, які роблять людину такою, якою вона є. Мережеві відносини часто призводять до втрати «самоідентичності», вони дозволяють пограти в «себе-іншого», і великий ризик загатися. Відбувається зміна пріоритетів: реальне життя починає здаватися нудною преамбулою до «справжньої». Нерідко оголюються приховані психологічні проблеми, наполегливо вимагають компенсації. Сором'язливий студент в мережі стають хамуватим циніком, а скромна домогосподарка - агресивною феміністкою, мова якою рясніє ненормативною лексикою.

Пастка третя. Особливість мережевого спілкування така, що образ іншої людини в Інтернет-спілкуванні абсолютно позбавлений реальності. Ми наповнюємо його власними фантазіями, прихованими бажаннями, незадоволеними потребами, і з готовністю віримо, що людина по той бік монітора дійсно такий.

Спілкуючись зі своїм віртуальним співрозмовником, люди, звичайно ж, впевнені, що спілкуються з людиною, який так їм підходить, так розуміє, завжди уважно вислуховує, але насправді спілкування відбувається з самим собою, люди спілкуються з образом, який самі ж і придумали. При цьому зміст реплік, що приходять з-за іншого боку екрану, не мають значення, так як все сказане співрозмовником буде приписано вигаданого образу і наділено відповідним змістом.

У чому небезпека. Жити в фантазійному світі деякий час надзвичайно приємно, однак продовжувати ілюзію нескінченно неможливо. Якщо Інтернет все ж пощадив частина свідомості, то виникне бажання зустрітися з віртуальним партнером по-справжньому, тут-то і з'ясовується, що створений ідеальний образ навряд чи відповідає дійсності, звідси впливає розчарування, а часом навіть і депресія. Однак сама грізна небезпека полягає в тому, що, захопившись ілюзією, горя бажанням підтримувати її як можна довше, люди відрізають для себе можливість створення реальних, справжніх відносин або переривають вже існуючі.

Інтернет дає колосальні можливості для розвитку кругозору людини, його інформаційної «підживлення». З іншого - на ньому можна і болісно зациклитися. Що нерідко і відбувається. Деякі з головою йдуть в ілюзорно-віртуальний світ, захоплено спілкуються з «кібер-друзями», з «кібер-нареченими» і поступово починають втрачати грань, що розділяє реальну, повсякденне життя з електронними фантомами. Багато хто говорить, що Інтернет розвиває комунікативні здібності, але, враховуючи односкладовість інтернет-реплік і використання так званих смайликів, в це важко віритися.

Так при живому контакті інтернет-фанат може забути, які слова і як треба говорити, як себе тримати. Розвивається соціальна детренованість, а часом - здичавіння.

У сучасній психіатрії ще не вивчені детально інтернет-психози та неврози. Хоча не дуже приємна тенденція намітилася. У надмірно стурбованих, а часом і зомбованих Інтернетом людей, як правило, життя збіднюється. Люди мало рухаються, годинами прикуті до комп'ютера, розвивається гіпокінезія.

Вони перестають помічати красу навколишнього світу, втрачають здатність до нормальних людських відносин, які замінюються сурогатними, низинними тваринними інстинктами до задоволення бажань і отримання задоволення. Таким чином, інтернет-залежність часто робить з людей моральних недоадаптантів, з покаліченою психікою і не здатних вже жити в людському суспільстві, не приймає їх.

Закінчити хочеться застереженням: за невинною зовні і модною інтернетоманів НЕ пропустять початок серйозного неврозу, будь-якого прикордонного психологічного синдрому, які можуть призвести в кінцевому підсумку до шизофренії.

Не потрапляйте в «сітку» мережі і бережіть себе.